

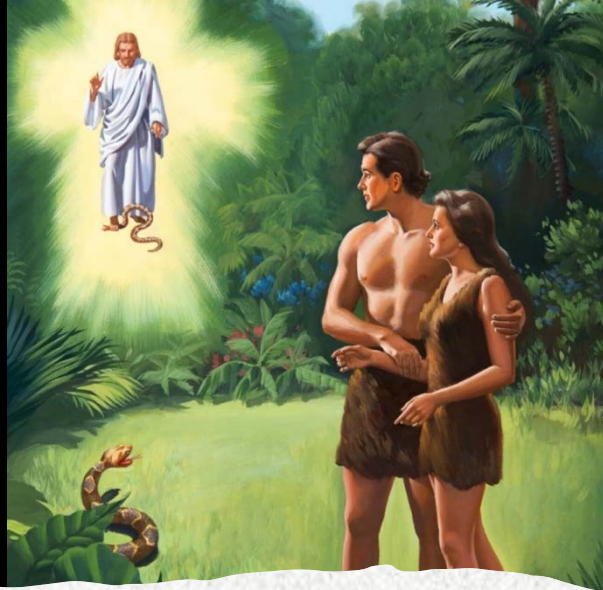

CĂDEREA ÎN PĂCAT

Studiul 2 pentru
9 aprilie 2022

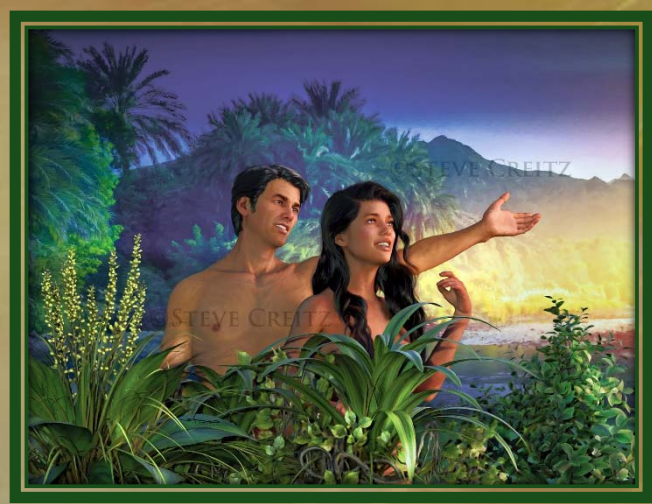

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între
sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul
și tu îi vei zdrobi călcâiul.”
(Geneza 3:15)

Oameni perfecți, într-un mediu perfect, bucurându-se de fericirea perfectă. Cum ar putea fi încurcată această lume perfectă?

Cum a reușit inamicul să contamineze gândirea primilor noștri părinți? De ce s-au îndoit de Dumnezeu și au dorit să devină ceea ce nu puteau fi? Care au fost consecințele?

▶ Căderea:

- Strategia șarpelui.
- Reacția Evei.
- Reacția lui Dumnezeu.

▶ Consecințele:

- Blestem și făgăduință.
- Moarte și speranță.

STRATEGIA ȘARPELUI

„Șarpele era mai viclean decât orice vietate a câmpului, pe care o făcuse Domnul DUMNEZEU. El i-a zis femeii: - A zis într-adevăr Dumnezeu: „Să nu mâncați din orice pom din grădină”?” (Geneza 3:1 NTR)

Șarpele era un animal cu reputație de viclean (deși, desigur, nu vorba). Isaia vorbește despre un „șarpe zburător”, identificându-l în cele din urmă cu Leviatanul și Dragonul (Isaia 14:29; 27:1). Apocalipsa îl identifică pe acest Dragon, „șarpele din vechime”, cu Satana (Apoc. 20:2).

Prezentându-se în acest fel Evei, Satana îi cere să clarifice sensul Cuvântului lui Dumnezeu. Și Eva a fost încântată să poată rezolva „îndoielile șarpelui” (Geneza 3:2-3).

Acest lucru i-a oferit lui Satan ocazia de a introduce deschis îndoieli cu privire la Dumnezeu în mintea Evei (Geneza 3:4-5).

REAȚIA EVEI

DUMNEZEU

Mâncați din orice pom
(Gen. 2:16)

Din pomul cunoștinței binelui și
răului să nu mănânci (Gen. 2:17a)

Dacă vei mânca, vei muri
(Gen. 2:17b)

SATANA

Să nu mâncați din orice pom din
grădină? (Gen. 3:1)

Dumnezeu vrea să nu fii ca El
(Gen. 3:5)

Sunteți nemuritori, nu puteți muri
(Gen. 3:4)

Satana i-a propus Evei să obțină ceea ce el însuși nu putea avea: nemurirea și divinitatea (1 Tim. 6:15-16; Is. 14:14). Iar Evei i s-a părut posibil și de dorit. Ea a crezut în nemurire și a început să se comporte ca Dumnezeu.

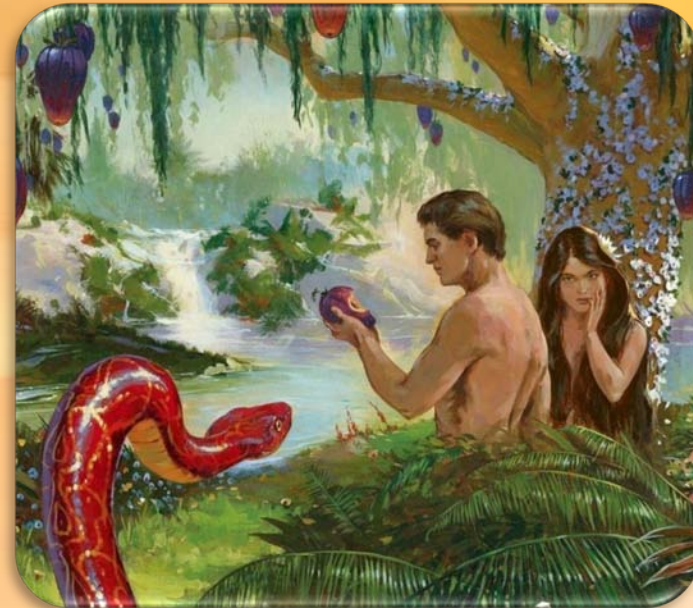
DUMNEZEU

„Dumnezeu a văzut că [...] era bun” (Gen. 1:10)

EVA

„a văzut că [...] era bun” (Gen. 3:6)

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.” (Geneza 3:6)

REAȚIA LUI DUMNEZEU

„Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” (Geneza 3:9)

„Unde ești?” — Cine te-a învățat că ești gol? „Ai mâncat din pomul pe care ți-am poruncit să nu mănânci?” „Ce ai făcut?” (Geneza 3:9, 11, 13).

Răspunsuri: Încercarea de a ascunde păcatul; autojustificare; învinovățirea altora... Sună cunoscut?

Adam și Eva se simțeau înșelați. Au crezut în speranțe false. Păcatul lor i-a despărțit de Dumnezeu.

Ca într-o încercare, Dumnezeu căuta adevărul prin întrebări (la care știa deja răspunsurile).

Care este intenția lui Dumnezeu? Răscumpărarea. Încearcă să-l faci pe om să-și recunoască păcatul pentru a-i oferi iertare și restaurare.

BLESTEM ȘI FĂGĂDUINȚĂ

„Voi pune dușmănie între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Sămânța ei îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15 NVI)

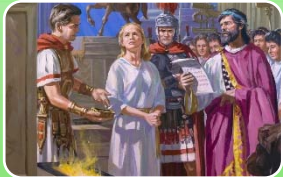
Prin șarpe, Satana este blestemat de Dumnezeu pentru că este responsabil pentru existența răului (Geneza 3:14).

Acest blestem este urmat de o promisiune sub forma unei profeții în trei părți:

Șarpele și femeia

Va fi vrăjmășie continuă între Satana și biserica lui Dumnezeu (Ap. 12:17).

Descendenții șarpelui și descendenții femeii

Va fi vrăjmășie continuă între credincioși și necredincioși, între fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor (Gen. 6:2).

Sămânța și șarpele

Satana „L-a mușcat” pe Isus pironindu-L pe cruce, dar Isus îl va distruge în final pe Satana (Rom. 16:20; Evrei. 2:14).

MOARTE ȘI SPERANȚĂ

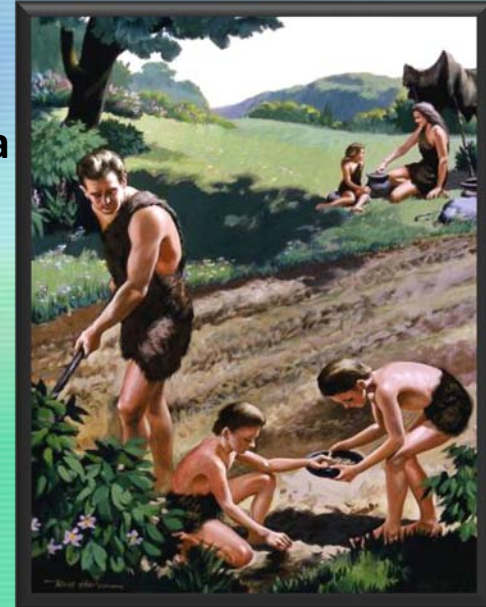
„Femeii i-a zis: Voi mări foarte mult suferința și
însărcinarea ta; cu durere vei naște copii” (Geneza 3:16)

A avea copii și a-i crește ar fi putut fi un lucru plăcut, dar păcatul
l-a făcut dureros. Sămânța promisă nu avea să vină decât cu
muncă și suferință.

În calitate de șef al căsătoriei, Adam a fost considerat responsabil
pentru consecințele păcatului său. Țărâna a fost blestemată din cauza
lui (Gen. 3:17) și a fost anunțat că se va întoarce în țărâna din care a
fost luat (Gen. 3:19).

Confruntat cu certitudinea morții, Adam s-a agățat de
speranța promisă. El a schimbat numele soției sale, Isa
(Gen. 2:23), în Eva (Gen. 3:20), mama seminței care îi va
elibera de blestemul morții.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care, cu imensul Său
sacrificiu, ne oferă, în loc de moarte veșnică, viață veșnică.

„Prima făgăduință cu privire la răscumpărare i-a fost comunicată omului în sentința pronunțată asupra lui Satana în grădină. [...] Adam și Eva stăteau ca niște nelegiuți înaintea dreptului Judecător, așteptând sentința pe care o cerea călcarea poruncii divine, dar, mai înainte ca ei să audă de viața de muncă grea și de necazurile care aveau să fie partea lor sau sentința că ei trebuia să se întoarcă în țărână, ei au auzit cuvintele care le-au dat speranță. Deși aveau să sufere din cauza puterii vrăjmașului lor, ei puteau privi înainte, spre biruința finală.”

E. G. W. (Patriarhi și profeți, pag. 65)